

ÖT VERS

TOLNAI OTTÓ

ÍRÓ KÉZ

kulcsot másoltatni megyünk a halpiacra
és azon tűnődök valóban jó-e a sündisznónak
mert valahol azt olvastam hogy jó
(míg olvastam utolsó nyugati utunkra gondoltam
az autobahn közepén hirtelen egy gombostű csillant
ezer
egy eltaposott sünn volt
istenem mennyi tüske
és az a puhány eggyel sem szúrt vissza)
fiam dicsekszik az este egyedül jött át a temetőn
seriff tűnik fel akárha fényjeleket adna
ahogy közelebb érünk látjuk zsebtükörrel próbálja
bepasszolni a napot az egyik kiskocsmába
míg a kocsmából hozzá nem vágnak egy tonettszék
akkor seriff sír
sír seriff a sörétfoci szilánkjai felett
összevérezi strandkalapját
író kéz kiált fel vidáman amint megpillant
(a cowboyok és az indiánok mégiscsak közelebb állnak
[egymáshoz])

író kéz tudom szeretted azt a halálraítélt lányt
néha én is viszek neki vizet mondja
s hirtelen felugrik a tonettszékre
vigyázz kiált
vigyázz elsöpör a szennyár

NEVEM PACSIRTA

költő

költő utca (*XIII kerület*) fenn a fogaskeréknél mondja
 akár az ég órájából lepottyant rozsdás csillag
 a zuhanyfülke vízszelvének fogantyúja is csillagforma
 az illatos sűrölópor nem karcol

neve: pacsirta

nem énekes

izom

viola de gambát végeztem az akadémián

de első lemezem lant (*bachlantművek*)

nálunk is drágul a cipő mondja

fapapucsban járok mint az őrültek

ha lerohad a lábamról rohanok és újat veszek

homiokán lázas gipszrózsák

akárha azok is az égből hullanának

hegymászó technikával dolgoznak a tatarozók

ma börtönkiállításra viszik a csoportot

azt hiszem holnap is

állunk majd mint agg rabbik a siratófal előtt

a szépen megépített FIRKAFAL-nál

kezünkben csöpp ultraviolett pasztellfalloszokkal

KOTOREKVERSENY

a feje

csúnya mint egy kéthónapos fehérpulykái

ám szeméremszőrzetét akárha sötét ebonitrúd borzolná

galamb ütődött a nagyharang bronz poharához

még mária néni öntette

le is fényképezkedett előtte szelídített borzával

senki sem tudott olyan szálás levesestésztát metéltni

mint a mária néni

ahogy elbocsátották az apácáktól

azon nyomban a dohánygyárban kellett volna alkalmazni

csak az államfők részére metélte volna a citromsárga

[leveleket

vagy nem galamb

vatta hull a cimbalomra
 a felhürozott paradicsompasszírozó került elő
 mint poloska szívja magát tele a hangszer
 vakaródzok
 ám a sugólyukakban máris kezdetét vette
 a nagy tartományi kotorékverseny
 lyukas nadrágzsebem a vészkijárat
 utolsó óráján mária néni órjas bronz poharát kérte
 bűzös borzát hívogatta vagy csak azt mondta
 borzalom borzalom borzalom

ALAPEGYSÉGEM

halottak napja
 feleltem mondja fiam
 miből a fenéből kérdem közömbösen
 adyból mondja könnyű mint a segg
 (már mi sem mondtuk hogy ady érthetetlen
 bár azt meg most én nem értem pontosan
 miért is lenne oly könnyű a segg)
 reggel egy férfi egy sárga sámlit hozott fel a buszra
 mindenki felállt s az alliteráló sámlit bámulta
 legközelebb egy alligátort fog felhozni gondoltam
 a futaki piac bejáratánál sült gesztenyét vettem
 hogy végre én is bepiszkoljam a kezem
 lenn a déli határnál meg aztán zengővárkony felett
 láttam szép szelídgeszténye-erdőket
 a temetőallén egy ikertörpe-pár sietett felém
 gyertyát áruló alélt lumpenek
 egy lány halkan énekelt
 a pléhbukszus mögül valaki szájböggön kísérté
 letört a porcelánbili füle
 levágtuk a pliszcekajaként spiccelő kiskecskét
 meghalt az üzveg kp főtitkára
 rózsavölgyi bácsi is már három éve halott
 általam minden
 mindenki megmérgettetik
 alapegységem: a kiegyenesített gemkapocs

AMA CSODÁLATOS GOMBÁVAL

„Aki legalább
két percig nem bírja ki víz alatt,
nem is igazi újságolvasó.”

Ács Károly *Tanács, újságolvasóknak*

újságot olvasok a kávéház füstszín üvegfalánál
szeretem a cirillbetűs fővárosi lapokat
milyen jó lehet nézni a japán újságok
lebegő ideogramma-függőnyeit
mögöttük tűzhányókkal földrengésekkel
s ama csodálatos gombával mely magát
a teremtőt is felettébb meglephette
(minden bizonnyal szájátva gyönyörködött
noha az ő szakállát is megperzselte)
a sótartót áttolom az asztal túlsó sarkára
helyre van szükségem mint egy amatőr színésznek
a sótartó figyel
gyulladt (paprika) bazedovos szemével
olvassa újságom fonákját
olvas a sorok között
megfejtí a keresztrejtvényt stb.
minden pillanatban átlődözhet
használt (véres) fogpiszkálóival
egyre zavartabban lapozok
a szomszéd asztaltól is felém fordulnak
az utcáról is belesnek
a sótartó a semmis kis hamutálca észrevétlenül közelít
álmos arcom ólmos
állva lapozok már hírlapok holdkórosa
akárha üres zacskót durrantanék ketté tépem
ragasztót mondom a pincérnek
ragasztó nincs az étlapon
akkor fizetek
semmi semmi
csak az újságot tetszett elfogyasztani